

og fødselshjælp m. m., jfr. folketingstidende 1971/72, spalte 6225-6226 og spalte 6229-6230.

Justitsministeriet anmodede på denne baggrund retslægerrådet om en udtalelse om, hvorvidt der ud fra lægelige erfaringer og vurderinger er risici forbundet med at nedsætte aldersgrænsen i straffelovens § 222, stk. 1, til 14 år.

Retslægerrådet har i skrivelse af 11. december 1972 udtalt, at den fysiske modning i vore dage indtræder tidligere end for et par generationer siden. Således begynder menstruationen hos de fleste piger i 12-14 års alderen, modsat tidligere i 14-16 års alderen. Denne tidligere fysiske modning kan efter rådets opfattelse tale for en nedsættelse af straffelovens aldersgrænse for heteroseksuelt forhold. Rådet har dog samtidig peget på, at psykisk modning ikke uden videre følger den fysiske modning, og at en nedsættelse af alderen for menstruationens indtræden ikke i alle tilfælde er ensbetydende med større psykisk modenhed og dermed personlighedsstyrke til at indlede seksuelt forhold på et tidligere alderstrin. Det anføres dog samtidig, at den lægelige viden om eventuelle psykiske skadevirkninger af påbegyndelse af seksuelt samliv på det her omhandlede alderstrin kun er spredt og ufuldstændig.

Retslægerrådet har endvidere bemærket, at tidlig påbegyndelse af seksuelt samliv ofte fører til mange seksuelle kontakter med deraf følgende risiko for graviditet og veneriske infektioner. Den betydelige stigning i de senere år i antallet af gonorré med fare for mere varige underlivslidelser og af uønskede graviditeter hos ganske unge piger vidner herom.

Selv om en nedsættelse af den i straffeloven fastsatte lavalder for heteroseksuelt samkvem således efter retslægerrådets opfattelse ikke vil være ganske uden risici, finder rådet dog alt taget i betragtning ikke fornødent grundlag for at udtale sig imod, at aldersgrænsen nedsættes fra 15 år til 14 år.

Det er justitsministeriets opfattelse, at udviklingen siden fastsættelsen af den nuværende aldersgrænse må medføre, at straffelovens aldersgrænse for heteroseksuelt forhold nu nedsættes til 14 år. Efter en sådan nedsættelse vil det være naturligt, at der gives unge piger mellem 14 og 15 år svangerskabsforebyggende vejledning, ligesom svangerskabsforebyggende midler vil kunne ordineres dem.

Til § 1, nr. 12.

Efter § 223 straffes den, som har samleje med en person under 18 år, der er den skyldiges adoptiv- eller plejebarn eller betroet den pågældende til undervisning eller opdragelse. Ligeledes straffes den, som under groft misbrug af en på alder og erfaring

beroende overlegenhed forfører en person under 18 år til samleje. Under hensyn til, at enhver kønslig usædelighed med en person af samme køn under 18 år hidtil har været strafbar, har der ikke været behov for en regel svarende til § 223 i homoseksuelle forhold. Indføres imidlertid samme aldersgrænse for heteroseksuelle og homoseksuelle forhold, jfr. forslaget nedenfor under nr. 13, må reglen i § 223 også gøres anvendelig i homoseksuelle forhold.

Til § 1, nr. 13.

Også aldersgrænsen for homoseksuelle forhold foreslås nedsat til 14 år. Efter straffelovens § 225, stk. 2, er aldersgrænsen for sådanne forhold 18 år.

Spørgsmålet om indførelse af samme lavalder for homoseksuelle og heteroseksuelle forhold blev i foråret 1971 rejst i folketinget over for justitsministeren. Der henvises til folketingstidende 1970/71, spalte 5593-5596.

På baggrund heraf indhentede justitsministeriet en udtalelse fra retslægerrådet om de eventuelle risici, der ud fra lægelige erfaringer måtte antages at være forbundet med en ligestilling af homoseksuelle og heteroseksuelle forhold i straffeloven.

I en erklæring af 23. maj 1972 udtalte retslægerrådet, at den seksuelle drifts organisation må antages at blive etableret allerede i fostertilstanden og i løbet af de første leveår. Den seksuelle konstitution må således længe før 15-18 års alderen anses for at være stabiliseret i enten hetero- eller homoseksuel retning. Samvær med homoseksuelle voksne kan derfor i almindelighed ikke antages at ville medføre nogen ændring af den heteroseksuelt indstillede unges driftsorientering. Kun i tilfælde, hvor den unges seksualdrift allerede er homoseksuelt orienteret, kan længerevarende seksuelt samvær med en ældre homoseksuel person formodes at bevirke en fiksering i homoseksuelle vaner og tilslutning til et homoseksuelt miljø.

Retslægerrådet fremhævede, at undersøgelser af et tilfældigt udsnit af unge mænd, hvoraf en stor del havde været udsat for seksuelle tilnærmelser fra voksne homoseksuelle, ikke tydede på, at sådanne tilnærmelser har været i stand til at „forføre“ de pågældende til homoseksuel aktivitet — bortset fra et mindretal (3,5 pct.), for hvilke det må forekomme sandsynligt at antage, at de forud for den nævnte seksuelle kontakt har været homoseksuelt orienteret. Rådet pegede endvidere på, at det ikke synes muligt med sikkerhed at påvise sociale og psykologiske skadevirkninger hos drenge, som kortvarigt har haft seksuel kontakt med voksne homoseksuelle, eller som i en periode under deres opvækst har